

บรรณาธิการ

ภาษาไทย

กิติกร มีกรพย়. สอนลูกให้รู้จักสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: เจริญวิทย์การพิมพ์, 2531.

จุ่มพล รอตคำดี. รายการสำหรับเด็ก. เอกสารประกอบการสัมนาเรื่อง การสัมนาการผลิต
รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2525. (อัดสาเนา)

_____ . รายการสำหรับเด็ก. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการผลิต
รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2527. (อัดสาเนา)

ฉวีวรรณ กินวงศ์. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อเดียนส์ตร์, 2533.
นันทวน สุชาต. อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์กับแบบแผนการสื่อสารในครอบครัว. การสื่อสารใน
ครอบครัว. ภาควิชาภาษาไทยและสื่อสารการแสดงคงคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2530.

บำรุง สุขพรณ์. บทบาทของสื่อมวลชนในการเผยแพร่และปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ต่อ^๑
เยาวชนไทย. วารสารสื่อมวลชน. 2, 1 (มิถุนายน-ตุลาคม 2525): 54-59.

ปมุข ศุภสาร. การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์. เอกสารประกอบการสอนสาขาวิชาสื่อสาร
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (หน่วยที่ 2). กรุงเทพมหานคร: รองพิมพ์
ชวนพิมพ์, 2530.

พระพิพิพย์ สุวรรณัญชัย. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2530.

มนต์ชัย นินทานแท้. อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอาเภอเมือง เชียงใหม่.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2526.

วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. การสำรวจและประเมินการคุณภาพการสอนเพื่อ
การศึกษา. กรุงเทพมหานคร, ม.ป.บ.

สุรังค์ โค้ดตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: รองพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

สุขทัยธรรมธิราช, มหาวิทยาลัย. การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์ หน่วยที่ 1-4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสุขทัยธรรมธิราช, 2530.

อรทัย ศรีสันติสุข. การผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในประเทศไทย. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการส่งเสริมการผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. (อัสดง)

วิทยานิพนธ์

ชฎา เบรมรอยчин. หนังสือพิมพ์รายวันกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน: ศึกษาเชิงวิเคราะห์เนื้อหาเฉพาะหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ชาญ จันทร์เจียราชี. ความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
เทวี แย้มสรวล. การวิเคราะห์องค์ประกอบที่ผลต่อความสนใจในรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

พรชัย เชวงเดช. การวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมของภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับเด็ก ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ศศิธร พวงพา. ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตรายการและนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

สมพงษ์ แตงตาด. ความเห็นของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
สุพัตรา คุหากาญจน์. การวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมในรายการโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

สันทัด ทองรินทร์. ความคิดเห็นของผู้อุปถัมถ์รายการที่มีต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ภาษาอังกฤษ

Comstock, George. Television and human behavior. New York: Columbia University Press, 1982.

Havighurst, R.J. Developmental Tasks and Education. 3 rd (Ed.). New York: Longman, 1972.

Hodge, Robert and Tripp, D. Children and television. Cambridge: Polity Press, 1986.

Lowery, Sharon A. and Defleur, M.L. Milestion in mass communication research effects. 2 nd ed. New York: Longman, 1988.

Schneider, Cy. Children television. Iilinois: NTC Business Books, 1987.

Schramm, Wilbur, Lyle, J, and Parker, E.B. How a children uses television. Television in the live of our children. Standford: Standford Universtiy Press, 1961.

ประวัติผู้เขียน

นางสาวนารากร ติยาณ เกิดเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ.2511 ที่อาเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สาเร็จการศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ.2533 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2534 ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่โครงการวิทยุโทรทัศน์ สำนักที่ปรึกษาทางเศรษฐกิจ เครือเจริญโภคภัณฑ์

